

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni M. G. wystąpiła o zatwierdzenie uchylenia się od skutków niezłożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku po D. R..

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Jak wynikało bezpośrednio z zeznań samej wnioskodawczyni (e-protokół z 2.6.2017) nie podjęła ona po śmierci spadkodawczyni żadnych czynności związanych ze spadkiem, w szczególności nie próbowała ustalać czy zmarła siostra nie pozostawiła długów. Zdała się jedynie na informację od brata T. R. jakoby przejął on notarialnie cały spadek. Ze stanowiska wnioskodawczyni nie wynikało by w jakikolwiek sposób próbowała weryfikować wiadomości uzyskane od brata.

Do otwarcia spadku (śmierci spadkodawczyni) doszło 27 września 2010r. (akt zgonu k. 6).

Wniosek o zatwierdzenie uchylenia się od skutków niezłożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku podlegał oddaleniu.

Jak wynika z art. 1019 § 1 kc jeżeli oświadczenie o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku zostało złożone pod wpływem błędu lub groźby, stosuje się przepisy o wadach oświadczenia woli z tym, że uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia powinno nastąpić przed sądem zaś spadkobierca powinien jednocześnie oświadczyć, czy i jak spadek przyjmuje, czy też go odrzuca. Z kolei § 2 przepisu przewiduje, że spadkobierca, który pod wpływem błędu lub groźby nie złożył żadnego oświadczenia w terminie, może w powyższy sposób uchylić się od skutków prawnych niezachowania terminu. Natomiast art. 1019 § 3 kc wymaga, żeby uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku zostało zatwierdzone przez sąd.

Błąd musi dotyczyć treści czynności prawnej (art. 84 § 1 kc) oraz być istotny (art. 84 § 2 kc). Aby błąd spadkobiercy był błędem istotnym (art. 1019 § 2 w zw. z art. 84 § 2), należy wykazać, że spadkodawca nie miał wiedzy o długach spadkowych mimo powziętych przez niego odpowiednich, możliwych działań zmierzających do ustalenia rzeczywistego stanu spadku (tak również postanowienie SN z dnia 5 lipca 2012 r., IV CSK 612/11, OSNC 2013, nr 3, poz. 39).

W sprawie niniejszej wnioskodawczyni rażąco zaniedbała powyższymi zasadom staranności. Nie podjęła żadnych, choćby podstawowych prób ustalenia składu i stanu spadku, zdała się, bez próby weryfikacji, jedynie na informację od T. R. o rzekomym przejęciu jego całości. W tej sytuacji nie zostały spełnione wymagane przesłanki zatwierdzenia uchylenia się od skutków prawnych niezłożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku. Jeżeli natomiast T. R. rzeczywiście prawidłowo złożył oświadczenie o przyjęciu spadku z dobrodziejstwem inwentarza (ksero k. 65-66), wnioskodawczyni na podstawie art. 1016 kc (w brzmieniu sprzed 18.10.2015) może powoływać się na ograniczenie odpowiedzialności wynikające z dziedziczenia z dobrodziejstwem inwentarza.

Mając na uwadze powyższe okoliczności orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 1019 § 3 kc.

O kosztach postępowania orzeczono z podstawową zasadą ich ponoszenia w postępowaniu nieprocesowym, określoną w art. 520 § 1 kpc.